

EDUCATION AS A FACTOR IN OVERCOMING DEFORMATIONS OF THE NATIONAL IDENTITY OF UKRAINIANS IN THE DONETSK REGION IN THE CONTEXT OF WAR AND POST-WAR REINTEGRATION

Sytnyk Yu.

INTRODUCTION

The problem of national identity in the Donetsk region has long occupied a central place in Ukrainian socio-political discourse, representing a unique intersection of historical trauma, industrial specificity, and geopolitical pressure. For many residents, self-identification was shaped for decades by a perceived «otherness», fueled by both internal regionalization and external Russian influence. These factors led to significant «deformations» – distortions in the understanding of historical roots, linguistic belonging, and cultural heritage. In an academic sense, these deformations are not merely personal crises but structural misalignments between the local population and the national state-building project.

In the contemporary context, marked by the full-scale invasion of 2022, this issue has shifted from theoretical sociological observation to a matter of national security. The war has forced a radical re-evaluation of identity, stripping away the «hybrid» or «delayed» forms of self-identification that previously dominated the Donbas. However, the vacuum left by the collapse of old Soviet-industrial myths must be filled with a coherent, attractive, and historically grounded Ukrainian identity.

This chapter posits that education is the most effective strategic instrument for this transformation. Education, in this sense, encompasses more than just the formal schooling system; it is a holistic process of civic socialization and cultural transmission. Through education, the state can address the «spatial fragmentation» of the Ukrainian identity space and foster a resilient population capable of resisting future external manipulations. The following sections will detail the historical roots of these identity deformations, the transformative impact of the war, and the specific educational strategies required for the successful post-war reintegration of the Donetsk region.

1. Historical and Spatial Deformations of Identity in the Donetsk Region

The socio-cultural landscape of the Donetsk region is characterized by what researchers describe as a «spatial fragmentation» of the Ukrainian identity space. This phenomenon is rooted in the specific historical trajectory of the Donbas as a frontier industrial zone¹. As noted by Ya. Vermenych, the region's identity was historically shaped by intense industrialization and subsequent «Sovietization», which prioritized class and professional affiliation over national or ethnic belonging². This created a regionalized version of identity that was often detached from the central Ukrainian historical narrative.

The result of this process was the emergence of «hybrid» and «blurred» forms of self-identification. For much of the late 20th and early 21st centuries, residents of the Donetsk region often exhibited a «delayed» identity, where the connection to the Ukrainian national project was secondary to local industrial pride or a nostalgic attachment to Soviet concepts³. This lack of a solid national foundation made the region particularly vulnerable to external manipulations.

Furthermore, the evolution of national-linguistic identity in the region from 1923 to 2014 demonstrates a systematic erosion of the Ukrainian language's status. Research by Yu. Sytnyk indicates that the linguistic space was a primary arena for these deformations, where Russification was not just a side effect of urbanization but a targeted tool for weakening national ties⁴. By 2014, these cumulative historical and spatial factors had created a «deformed»

¹ Ситник О., Ситник Ю. Мовна політика як важливий аспект стратегії реінтеграції окупованої території Донбасу. Мовна політика держава: історико-правова ретроспектива і сучасність. Матеріали 13-гої Всеукраїнської наукової конференції (м. Львів, 3 грудня 2021 р.). / Наукові конференції історико-правової проблематики. Вип. 13 / Терлюк І.Я. (укладач) / ІІПО НУ «Львівська політехніка». Львів: Л-Прес, 2021. С. 63–64.

² Верменич Я. В. Україна: історичний простір ідентичності / Відп. ред. В. А. Смолій. Київ: Інститут історії України НАН України, 2025. С. 52.

³ Там само. С. 401.

⁴ Ситник Ю. В. Еволюція національно-мовної ідентичності українців Донеччини (квітень 1923 р. – квітень 2014 р.). Дис. ... канд. іст. наук: 07.00.01 – Запоріжжя: Запорізький національний університет, 2021. С. 88.

identity landscape that served as a catalyst for the initial stages of the conflict¹.

2. War as a Catalyst for Identity Transformation

The onset of the full-scale invasion in 2022 fundamentally altered the trajectory of identity development in the Donetsk region. While the conflict beginning in 2014 introduced the region to the reality of hybrid warfare, the post-2022 period has been defined as a «war of identities»². In this struggle, the aggressor targets not only physical infrastructure but the very cultural and historical foundations of «Ukrainianness». Paradoxically, this existential threat has accelerated a transition from «blurred» to «achieved» Ukrainian identity.

According to G. Bohdanovych, the war has acted as a powerful consolidator, shifting the basis of identity from ethnic or linguistic markers toward shared democratic values and a collective commitment to independence³. For many residents of the Donetsk region, the choice to remain loyal to Ukraine in the face of aggression has transformed their identity from a passive attribute into an active, conscious stance. This «attained» identity is forged in the crucible of resistance, making it more resilient than the previous, more fragile regional models.

However, this transformation is not without its risks. The war has simultaneously exacerbated certain vulnerabilities, such as the physical destruction of cultural heritage and the displacement of millions of people. There remains a constant threat of «fragmentation» along linguistic or regional lines, especially in territories that have been under prolonged occupation⁴. In this context, the war serves as both a catalyst for national unity and a warning of the catastrophic consequences that occur when the cultural «identity space» is left undefended.

¹ Sytnyk J., Sytnyk O. Ukrainian National Identity in Donetsk Region: Problems and Development Trends from the End of the XIX – to the Beginning of the XXI Century. *Culture and History*. Vol. 1. No. 2. 2021. С. 35–36.

² Яремчук С., Дияк В., Тушко К. Проблеми формування української культурної ідентичності в умовах війни. *Грані*. 2023. С. 106.

³ Богданович Г. Трансформація української ідентичності як чинник формування нової політичної нації. *Українознавство*. 2024. № 3(92). С. 48.

⁴ Там само. С. 51.

3. Education as a Strategic Instrument for Overcoming Deformations and Reintegration: State Policy and Regional Practices

In the context of martial law and future post-war recovery, education emerges as the primary mechanism for overcoming the historical and spatial deformations of national identity. It serves as the chief tool for the transmission of a common «axiological scale» – a set of values that bind the individual to the nation and the state. As S. Yaremchuk, V. Dyyak and K. Tushko argue, education must function as an arena of active counter-action, preventing the cultural assimilation of residents in frontline and de-occupied territories by providing a robust alternative to «Russian World» narratives. Strategic orientation in this field involves a shift toward systemic civic education, which aims not only to transmit knowledge but to restore «geohistorical unity» in the minds of citizens¹.

3.1. National Strategy for the Affirmation of Identity until 2030

The normative bedrock for these activities is Cabinet of Ministers Resolution No. 1322 (December 15, 2023), which approved the Strategy for the Affirmation of Ukrainian National and Civic Identity for the period up to 2030². This document explicitly positions education as one of the three main pillars of state policy, alongside national-patriotic and military-patriotic upbringing.

The Strategy identifies identity deformations – caused by Russification, regional polarization, and the influence of the aggressor state – as direct threats to national security. The educational block of the Strategy includes:

¹ Яремчук С., Дияк В., Тушко К. Проблеми... С. 106.

² Про схвалення Стратегії утвердження української національної та громадянської ідентичності на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2023-2025 роках. Постанова Кабінету міністрів України від 15 грудня 2023 р. № 1322 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1322-2023-%D0%BF#Text>

- **Identity Integration into All Forms of Education.** From formal schooling to informal learning, encompassing all age groups.
- **Updating State Standards.** Mandatory inclusion of Ukrainian history, the Constitution, and «Defense of Ukraine» as core components.
- **Digital Reintegration.** Engaging citizens from temporarily occupied territories (TOT) through online educational platforms.
- **Veteran Involvement.** Utilizing war veterans as direct conveyors of lived national resilience within the educational process.

3.2. State Targeted Social Program until 2028: Tools and Indicators

The practical concretization of state policy was furthered by Cabinet of Ministers Resolution No. 864 (July 30, 2024). The State Program until 2028 translates strategic goals into quantifiable indicators and budgetary allocations (over 612 million UAH)¹. A key aspect is the emphasis on media literacy and overcoming the «information vacuum» in the TOT.

The Program sets ambitious macro-indicators: increasing the share of citizens who take pride in their citizenship to 75% and daily usage of the Ukrainian language to 80%. In the educational dimension, this is implemented through the training of reintegration specialists (450 individuals by 2028) and large-scale military-patriotic training (targeting 20% of the population). Education here is viewed as an instrument to transform «blurred» identity into «achieved» (conscious) identity, which is critical for Eastern Ukraine.

3.3. Regional Specifics of the Donetsk Region: Implementation and Challenges

The practical implementation of these principles at the local level is reflected in the «Regional Targeted Social Program... in the Donetsk Region for the Period up to 2028» (2025). This document

¹ Про затвердження Державної цільової соціальної програми з утвердження української національної та громадянської ідентичності на період до 2028 року. Постанова Кабінету міністрів України від 30 липня 2024 р. № 864 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/864-2024-%D0%BF#Text>

serves as a localized and intensified version of the national policy, specifically adapted to the conditions of a frontline zone¹.

Analysis of the Program reveals its *positive features*:

1. **Systemic Axiological Synchronization** – aligning regional educational goals with national security interests.

2. **Geohistorical Contextualization** – focusing on the «Donbas in the Ukrainian Context» narrative to dismantle myths of regional «separateness».

3. **Innovative Formats** – using interactive games («Gart Voli», «Sokil/Dzhura»), language quests, and «historical detective» modules to engage the youth².

However, implementation faces the risk of a «*reintegration lag*» (ideological distance of residents after prolonged occupation) and *administrative formalism*, where quantitative reporting may overshadow qualitative shifts in civic consciousness³.

It is of paramount importance to instruct students in information analysis, source verification, and the identification of fabricated content – effectively fostering critical thinking – while simultaneously deepening historical literacy. Such pedagogical efforts are essential, as they significantly mitigate susceptibility to manipulative influences and enhance cognitive resilience against disinformation⁴.

A comparative analysis of the Donetsk strategy with other frontline regions highlights its unique complexity⁵.

¹ Регіональна цільова соціальна програма з утвердження української національної та громадянської ідентичності у Донецькій області на період до 2028 року: затв. розпорядженням голови Донецької ОВА № 910/5-25 від кінця 2025 р. URL: <https://dn.gov.ua/npa/pro-zatverdzhennia-rehionalnoi-tsilovoi-sotsialnoi-prohramy-z-utverdzhennia-ukrainskoi-natsionalnoi-ta-hromadianskoi-identychnosti-u-donetskii-oblasti-na-period-do-2028-roku-2>

² Там само.

³ Богданович Г. Трансформація... С. 45.

⁴ Бевз Т. А. Когнітивна війна та національна ідентичність: протидія дезінформації як елемент стратегії ідентичності. *Утвердження української національної ідентичності в умовах воєнного стану: стратегічні орієнтири та інноваційні практики*: зб. наук. пр. / за ред. К. О. Журби, Л. В. Канишевської. Івано-Франківськ: НАІР, 2025. С. 16.

⁵ The author has synthesized the results of this analysis into the following table.

<i>Region</i>	<i>Primary Focus</i>	<i>Strategic</i>	<i>Core Challenge</i>	<i>Identity</i>
Donetsk Reg.	De-sovietization & Structural Transformation	&	Long-term (since 2014)	hybridity
Kharkiv Reg.	Academic Resilience & Linguistic Shift	&	Proximity to the border & shelling	
Kherson Reg.	Mental De-occupation & Trauma Work	&	Direct occupation consequences	

While the Kharkiv region focuses on «academic resilience» through university hubs and Kherson prioritizes «mental de-occupation» after direct Russian control, the Donetsk model requires a deeper structural transformation due to the duration of the conflict (since 2014). The Donetsk region must disentangle a web of contradictions that has been tightening for over a decade, combining «defensive education» with «reintegration therapy». Only through a systemic approach to education is it possible to foster not only a profound understanding of Ukrainian culture, history, and traditions, but also to cultivate civic engagement among the youth, alongside their critical thinking faculties and resilience to information manipulation¹.

3.4. Comparative Profile of State and Regional Strategies

The comparative analysis of State Program No. 864 and the Regional Program of the Donetsk region reveals a profound interdependence between central strategic planning and operational response within a frontline region. This vertical structure ensures that national identity policy remains both unified and locally relevant.

1. Strategic-Tactical Synergy

State Program No. 864 serves as the foundation, defining the ideological and value-based vectors of national development. It establishes the «standards» for national identity. In contrast, the

¹ Бойко С. М. Роль інноваційних освітніх проєктів та експериментів у зміцненні української національної ідентичності в умовах воєнного стану. *Утвердження української національної ідентичності в умовах воєнного стану: стратегічні орієнтири та інноваційні практики*: зб. наук. пр. / за ред. К. О. Журби, Л. В. Канішевської. Івано-Франківськ: НАІР, 2025. С. 21.

Regional Program of the Donetsk Region transforms these abstract goals into a specific toolkit. This demonstrates a transition from the *declarative level* (what do we want to achieve?) to the *instrumental level* (how do we implement this under conditions of constant threat?).

2. Reintegration Vector. Focus on TOT

For the state, the priority is creating conditions for future de-occupation through personnel training and the digitalization of education. However, Donetsk region, being on the front lines of cognitive warfare, focuses on «live» contact. «Unity Centers» and psychological support are not merely events; they are instruments of *social therapy* essential for mending the social fabric and neutralizing the effects of enemy propaganda.

3. Adaptation of the Security Component

While military-patriotic education at the national level takes the form of general preparation and pre-conscription training, the Regional Program imbues it with vital applied content. The prioritization of *mine safety and tactical medicine* indicates that the program is a «living» document that directly addresses the physical threats faced by citizens in a combat zone.

4. Convergence of Results

The state operates with percentages and global indicators (language proficiency, media literacy). The regional level, however, focuses on *inclusivity*. For the Donetsk region, success is measured by the specific engagement of Internally Displaced Persons (IDPs) and residents of frontline territories, serving as a direct indicator of the effectiveness of the state's «soft power» on the ground.

Based on this comparison, it can be concluded that the interaction between State Program No. 864 and the Regional Program of the Donetsk Region exemplifies *effective decentralization of national identity policy*.

Key Findings:

- Contextual Relevance

The regional program does not merely duplicate the state program; it «grounds» it. The unique characteristics of the Donetsk

region (proximity to the front, high concentration of IDPs, influence of the TOT) require a shift from theoretical patriotism to *practical resilience*.

- **Hierarchical Flexibility**

State Program No. 864 ensures the unity of the national course, preventing regional initiatives from deviating from national interests, while the regional initiative ensures the vitality of this course by accounting for local specifics.

- **Human-Centricity**

The emphasis on psychological support and mine safety in the regional program acknowledges that the assertion of identity is impossible without addressing the fundamental needs for physical safety and mental health.

In summary, this vertical structure creates a robust shield in cognitive warfare: the state formulates *meanings*, while the region translates them into *action*. This synergy is critical for preserving national integrity under the conditions of a prolonged state of war.

Education serves as the strategic foundation for identity affirmation, translating the theoretical norms of the 2022 Law into the practical plane of reintegration. Analysis of Resolutions No. 1322 and No. 864 indicates the creation of a systemic vertical where education functions as a national security tool. The Donetsk Regional Program is the most complex and critical element of this vertical. Its success depends on overcoming administrative formalism and adapting national values to the specific context of the «post-war trauma» prevalent in the East. Without the full implementation of the educational blocks in both programs, the risk of returning to pre-war identity deformations remains high, whereas their successful synergy builds long-term national resilience.

CONCLUSIONS

Education is the determining factor in overcoming the deformations of national identity among Ukrainians in the Donetsk region amidst war and reintegration. The historical fragmentation and Soviet legacy that shaped the region's «blurred» identity for decades are being dismantled by wartime consolidation, yet this process requires deep institutional support.

1. State Normative Framework

Resolutions No. 1322 and No. 864 have established a comprehensive system where identity affirmation through education is recognized as a national security priority until 2030. Education has transitioned from a social service to an instrument for forming defensive consciousness and civic resilience.

2. Regional Adaptation

The Donetsk region demonstrates a unique model of policy implementation, where general goals of media literacy and linguistic transformation are filled with practical tools for «geohistorical restoration». Reintegration success here depends on bridging the «reintegration lag» and neutralizing the ideological effects of occupation through innovative pedagogical practices.

3. Synergy of Efforts

Comparative analysis underscores that the restoration of a unified «identity space» is only possible through the interaction of national strategy and flexible regional tactics. Education fills the ideological vacuum left by the collapse of colonial myths and ensures the integration of the Donetsk region into a unified Ukrainian political nation.

The successful realization of these educational programs in the Donetsk region will guarantee that wartime solidarity evolves into lasting national resilience, transforming the region from a zone of deformation into a stronghold of a new, conscious Ukrainian identity.

ABSTRACT

This study examines the strategic role of education in overcoming the historical and spatial deformations of national identity among residents of the Donetsk region. For decades, the region's socio-cultural landscape was defined by Soviet legacies and industrial regionalism, leading to «blurred» and hybrid forms of self-identification. The full-scale invasion of 2022 acted as a catalyst, accelerating the transition to a conscious «achieved» Ukrainian identity based on shared democratic values. Central to this process is the national policy framework established by Resolutions No. 1322 (Strategy 2030) and No. 864 (State Program 2028), which position education as a primary tool for national security and civic resilience. These documents facilitate the restoration of «geohistorical unity» by integrating national-patriotic

and civic components into all levels of education. At the regional level, the Donetsk Program for 2028 adapts these national goals through innovative pedagogical practices aimed at neutralizing the ideological effects of prolonged occupation. The findings highlight that the synergy between national strategy and flexible regional tactics is essential for transforming wartime consolidation into permanent national stability. Ultimately, education serves as the foundation for the successful reintegration of the Donetsk region into a unified and resilient Ukrainian political nation.

АНОТАЦІЯ

У дослідженні розглянуто роль освіти у подоланні історичних та просторових деформацій ідентичності мешканців Донеччини. Визначено, що повномасштабне вторгнення 2022 року прискорило перехід від «розмитих» форм самоідентифікації до свідомої української ідентичності. На основі аналізу державних стратегій (№ 1322 та № 864) обґрунтовано статус освіти як ключового інструменту національної безпеки та громадянської стійкості. Особливу увагу приділено регіональній програмі Донеччини до 2028 року, яка адаптує державні цілі до умов прифронтової зони через інноваційні педагогічні практики. Результати підкреслюють, що синергія загальнодержавної стратегії та гнучкої регіональної тактики забезпечує перетворення воєнної консолідації на тривалу національну стійкість. Освіта визначена фундаментом успішної реінтеграції Донецького регіону в єдину українську політичну націю.

BIBLIOGRAPHY

1. Sytnyk J., Sytnyk O. Ukrainian National Identity in Donetsk Region: Problems and Development Trends from the End of the XIX – to the Beginning of the XXI Century. *Culture and History*. Vol. 1. No. 2. 2021. С. 31–38.

2. Бевз Т. А. Когнітивна війна та національна ідентичність: протидія дезінформації як елемент стратегії ідентичності. *Утвердження української національної ідентичності в умовах воєнного стану: стратегічні орієнтири та інноваційні практики: зб. наук. пр. / за ред. К. О. Журби, Л. В. Канішевської*. Івано-Франківськ: НАІР, 2025. С. 11–16. DOI: 10.32405/978-617-8011-05-5

3. Богданович Г. Трансформація української ідентичності як чинник формування нової політичної нації. *Українознавство*. 2024. № 3(92). С. 44–56. DOI: 10.17721/2413-7065.3(92).2024.312865.

4. Бойко С. М. Роль інноваційних освітніх проєктів та експериментів у зміцненні української національної ідентичності в умовах воєнного стану. *Утвердження української національної ідентичності в умовах воєнного стану: стратегічні орієнтири та інноваційні практики*: зб. наук. пр. / за ред. К. О. Журби, Л. В. Канишевської. Івано-Франківськ: НАІР, 2025. С. 17-21. DOI: 10.32405/978-617-8011-05-5

5. Верменич Я. В. Україна: історичний простір ідентичності / Відп. ред. В. А. Смолій. Київ: Інститут історії України НАН України, 2025. 667 с. DOI: 10.15407/BOOK10-0018539.

6. Про затвердження Державної цільової соціальної програми з утвердження української національної та громадянської ідентичності на період до 2028 року. Постанова Кабінету міністрів України від 30 липня 2024 р. № 864 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/864-2024-%D0%BF#Text>

7. Про схвалення Стратегії утвердження української національної та громадянської ідентичності на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2023-2025 роках. Постанова Кабінету міністрів України від 15 грудня 2023 р. № 1322 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1322-2023-%D0%BF#Text>

8. Регіональна цільова соціальна програма з утвердження української національної та громадянської ідентичності у Донецькій області на період до 2028 року: затв. розпорядженням голови Донецької ОВА № 910/5-25 від кінця 2025 р. URL: <https://dn.gov.ua/npa/pro-zatverdzhennia-rehionalnoi-tsilovoi-sotsialnoi-prohramy-z-utverdzhennia-ukrainskoi-natsionalnoi-ta-hromadianskoi-identychnosti-u-donetskii-oblasti-na-period-do-2028-roku-2>

9. Ситник О., Ситник Ю. Мовна політика як важливий аспект стратегії реінтеграції окупованої території Донбасу. Мовна політика держава: історико-правова ретроспектива і сучасність. Матеріали 13-тої Всеукраїнської наукової конференції (м. Львів, 3 грудня 2021 р.). / Наукові конференції історико-

правової проблематики. Вип. 13 / Терлюк І.Я. (укладач) / ІППО НУ «Львівська політехніка». Львів: Л-Прес, 2021. С. 61–66.

10. Ситник Ю. В. Еволюція національно-мовної ідентичності українців Донеччини (квітень 1923 р. – квітень 2014 р.). Дис. ... канд. іст. наук: 07.00.01 – Запоріжжя: Запорізький національний університет, 2021. 228 с.

11. Яремчук Сергій, Дияк Вадим, Тушко Клавдія. Проблеми формування української культурної ідентичності в умовах війни. *Грані*. 2023. С. 105-111. DOI: 10.15421/172317.

REFERENCES

1. Sytnyk, Y. V. (2021). *Evolutsiia natsionalno-movnoi identychnosti ukraintsev Donechchyny (kviten 1923 – kviten 2014 r.)* [Evolution of national-linguistic identity of Ukrainians in Donetsk region (April 1923 – April 2014)] (Doctoral dissertation, Zaporizhzhia National University). [in Ukrainian].

2. Bevz, T. A. (2025). *Kohnityvna viina ta natsionalna identychnist: Protydiia dezinformatsii yak element stratehii identychnosti* [Cognitive warfare and national identity: Countering disinformation as an element of identity strategy]. In K. O. Zhurba & L. V. Kanishevska (Eds.), *Affirmation of Ukrainian national identity under martial law: Strategic guidelines and innovative practices* (pp. 11–16). Ivano-Frankivsk: NAIR. <https://doi.org/10.32405/978-617-8011-05-5> [in Ukrainian].

3. Bohdanovych, H. (2024). *Transformatsiia ukrainskoi identychnosti yak chynnyk formuvannia novoi politychnoi natsii* [Transformation of Ukrainian identity as a factor in the formation of a new political nation]. *Ukrainoznavstvo*, 3(92), 44–56. [https://doi.org/10.17721/2413-7065.3\(92\).2024.312865](https://doi.org/10.17721/2413-7065.3(92).2024.312865) [in Ukrainian].

4. Boiko, S. M. (2025). *Rol innovatsiinykh osvitynykh proektiv ta eksperymentiv u zmitsnenni ukrainskoi natsionalnoi identychnosti v umovakh voiennoho stanu* [The role of innovative educational projects and experiments in strengthening Ukrainian national identity under martial law]. In K. O. Zhurba & L. V. Kanishevska (Eds.), *Affirmation of Ukrainian national identity under martial law: Strategic guidelines and innovative practices* (pp. 17–21). Ivano-Frankivsk: NAIR. <https://doi.org/10.32405/978-617-8011-05-5> [in Ukrainian].

5. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2023, December 15). *Pro skhvalennia Stratehii utverdzhennia ukrainskoi natsionalnoi ta hromadianskoi identychnosti na period do 2030 roku ta zatverdzhennia operatsiinoho planu zakhodiv z yii realizatsii u 2023–2025 rokakh* [On approval of the strategy for the affirmation of Ukrainian national and civic identity until 2030 and the operational plan for its implementation in 2023–2025] (Resolution No. 1322). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1322-2023-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].

6. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2024, July 30). *Pro zatverdzhennia Derzhavnoi tsilovoi sotsialnoi prohramy z utverdzhennia ukrainskoi natsionalnoi ta hromadianskoi identychnosti na period do 2028 roku* [On approval of the State target social program for the affirmation of Ukrainian national and civic identity until 2028] (Resolution No. 864). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/864-2024-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].

7. Donetsk Regional Military Administration. (2025). *Rehionalna tsilova sotsialna prohrama z utverdzhennia ukrainskoi natsionalnoi ta hromadianskoi identychnosti u Donetskii oblasti na period do 2028 roku* [Regional target social program for the affirmation of Ukrainian national and civic identity in Donetsk region until 2028] (Order No. 910/5-25). <https://dn.gov.ua/npa/pro-zatverdzhennia-rehionalnoi-tsilovoi-sotsialnoi-prohramy-z-utverdzhennia-ukrainskoi-natsionalnoi-ta-hromadianskoi-identychnosti-u-donetskii-oblasti-na-period-do-2028-roku-2> [in Ukrainian].

8. Sytnyk, J., & Sytnyk, O. (2021). Ukrainian national identity in Donetsk region: Problems and development trends from the end of the XIX to the beginning of the XXI century. *Culture and History, 1*(2), 31–38.

9. Sytnyk, O., & Sytnyk, Y. (2021). *Movna polityka yak vazhlyvyi aspekt stratehii reintehratsii okupovanoi terytorii Donbasu* [Language policy as an important aspect of the reintegration strategy of the occupied territories of Donbas]. In I. Ya. Terliuk (Ed.), *Movna polityka derzhavy: istoryko-pravova retrospektyva i suchasnist* [Language policy of the state: Historical-legal retrospective and modernity] (Proceedings of the 13th All-

Ukrainian scientific conference, Lviv, December 3, 2021) (pp. 61–66). Lviv: L-Pres. [in Ukrainian].

10. Vermenych, Y. V. (2025). *Ukraina: Istorychnyi prostir identychnosti* [Ukraine: Historical space of identity]. Kyiv: Institute of History of Ukraine, National Academy of Sciences of Ukraine. <https://doi.org/10.15407/BOOK10-0018539> [in Ukrainian].

11. Yaremchuk, S., Dyiak, V., & Tushko, K. (2023). *Problemy formuvannia ukrainskoi kulturnoi identychnosti v umovakh viiny* [Problems of formation of Ukrainian cultural identity under conditions of war]. *Hrani*, 105–111. <https://doi.org/10.15421/172317> [in Ukrainian].

Information about author:

Sytnyk Y. V.,

Candidate of Historical Sciences, Assistant Professor at the Department of the department of social, humanitarian and legal disciplines of the Uman National University, 20305 Cherkasy Region, Uman, 1 Instytutська str. (julysytnyk@udau.edu.ua)

Інформація про авторку:

Ситник Ю. В.,

кандидатка історичних наук, доцентка кафедри соціально-гуманітарних і правових дисциплін Уманського національного університету, вул. Інститутська, 1 м. Умань, Україна, індекс 20305 (julysytnyk@udau.edu.ua)